

[Justitsministeren]

jeg har fremsat på regeringens vegne, og det skal jeg vende tilbage til i min besvarelse til sidst. Men vi har netop valgt at fremsætte et lovforslag, som burde være realistisk set i forhold til et bredt flertal af Folketingets partier, men vi anser det ikke for at være det ideelle. Vi ville gerne være gået endnu længere, men vi har valgt den foreliggende løsning, fordi vi må erkende, at som Folketinget er sammensat, kræves der også tilslutning fra andre end de to regeringspartier, og det er det, der er givet udtryk for.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det var et smukt forsøg fra ministerens side på at bringe hr. Helge Adam Møller ud af en klemme.

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er enig i, at set med ministerens og regeringspartiernes øjne tyder forslaget på, at man gerne vil opnå et forlig. Man har pillet i hvert fald nogle af de sager ud, der er mest problematiske set med oppositionens øjne.

Men hr. Helge Adam Møller indledte jo med at sige, at Det Konservative Folkeparti vil fortsat agitere for de ting, som ikke er kommet med, herunder også kvoteflygtninge. Det blev direkte nævnt som eksempel. Jeg ved, at Det Konservative Folkeparti gerne vil have kvoter, men ministeren ved også, at et flertal er imod det. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvis vi nu laver et bredt forlig om denne lov, betyder det så, at 8 dage efter går regeringen ud og siger, at den burde altså have været strammere, vi skulle også have haft de kvoter med? Det er lidt interessant for os andre at vide, for det er klart, at når der indgås forlig, giver man og tager man og sætter sig rundt om et bord og finder ud af, om man kan blive enige. Og indtil hr. Helge Adam Møller tog ordet, havde jeg i hvert fald en vis forestilling om, at det kunne vi.

Men jeg kan ikke lægge ryg til noget, hvis jeg får at vide 8 dage senere, at to partier her i salen i øvrigt mener, at resultatet var alt for ringe og alt for dårligt, og kvoteflygtningene skulle også have været med. Laver man et forlig, må man også være loyal over for det. Nu ser jeg, at hr. Helge Adam Møller har forladt salen, men det er også ministeren, jeg vil spørge ...

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hr. Helge Adam Møller sidder dér.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Undskyld, undskyld, hr. Helge Adam Møller!

Nej, det er for så vidt ministerens svar, der interesserer mig, fordi det først og fremmest er ministeren, vi forhandler med. Deler ministeren hr. Helge Adam Møllers holdning, eller vil han være loyal over for det forlig, vi eventuelt når frem til?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg forstår godt, hvad fru Dorte Bennedsen siger, men jeg er ikke enig i det. Det kan være, jeg ikke har været medlem af Folketinget længe nok – det drejer sig om 8 år – men jeg skifter aldrig mening på det område. For mig er det klart, at når man indgår et forlig, vedstår man også forliget og siger, at selvfølgelig har vi indgået det, og vi har stemt for det. Det er at være loyal over for forliget, hvad enten det er et forsvarsforlig eller drejer sig om 110 km/t på motorvejene. Jeg skal nok vedstå, når vi om 2-3 uger har vedtaget de 110 km/t, at jeg har stemt for det, men jeg håber da ikke, at fru Dorte Bennedsen eller nogen andre vil have, at jeg de næste 10 år skal sige, at det var også det ideelle for mig, efter at jeg i 8 år har været ordfører seks gange og altid kæmpet for 120 km/t, fordi jeg mener, at det er det rigtige.

Jeg mener, at hvis man er politiker, har man en politisk holdning. Vi erkender, at vi lever i et demokrati, hvor der skal flere partier til for at skabe et flertal, og Det Konservative Folkeparti ønsker at skabe flertal og skabe politiske resultater. Men vi ønsker søreme ikke at afgive vores politiske.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Hm, hm!

Helge Adam Møller (KF):

Undskyld!

Vi ønsker under ingen omstændigheder at opgive vores politiske holdninger, og jeg mener også, det er afgørende vigtigt i et demokrati, at uanset hvilket parti man kommer fra, ved